

"...vă atrag atenția asupra următoarelor:

1. Atacurile împotriva lui Maniu și a colaboratorilor lui, atât în presa rusă, cât și în cea comunistă din țară...
 2. Interzicerea unor dintre ziarele partidului lui Maniu...
 3. Puternica opoziție în Comisia Aliată de Control față de intrarea în România a corespondenților de presă SUA și Anglia...
 4. Reducerea treptată la ordinul rusilor a efectivelor militare române, ca să nu poată acționa în cazul unor manifestații...
 5. Primirea în audiență de ofiterii și diplomații ruși a sefiilor aripilor stângi... refuzul lui Visinschi de a-l primi pe Maniu.
- Trebuie să subliniez că în mod special rusii se folosesc de Comisia Aliată de control pentru a transmite Guvernului român toate directivele, inclusiv cele referitoare la interzicerea unor ziare, reducerea efectivelor militare..."

Tot în ziua de 20 Feb. 1945 Consilierul sovietic A.P. Pavlov în timpul discuției cu reprezentantul american ge. Schuyler i-a spus acestuia că Moscova "privea pe Rădescu, armata română și partidele National Tărănesc și Liberal drept fascisti și că singurul grup cu adevărat reprezentativ pentru poporul român era F.N.D-ul.

Situația în țară devenise explozivă. Rusii lucrau mână'n mână cu comunistii pentru instalarea FND-ului. De exemplu în aceste zile de grea încercare comandantul militar rus din Focșani se ocupa și de activitatea politică, dând dispoziții în legătură cu instalarea primarilor, iar la Craiova pe 18 Feb. 1945 s'a prezentat la col. C. Checiulescu, prof. Gh. Nicolau din partea FND și Const. Agiu din conducerea Uniunii patrioților cerând să retragă trupele din Prefectură, iar armata să treacă de partea FND-ului și să nu mai execute ordinele generalului Rădescu și amenințat că va fi judecat de popor dacă se menține pe linia legală.

În același timp Gheorghiu-Dej cu Chivu Stoica și o delegație de tovarăși de la atelierele Grivita veniseră să aranjeze asaltul asupra prefecturii și a altor instituții iar la sediul p.c.r. din Craiova se "aprovizionase" cu grenade și pistoale aduse cu camioane. După ce au dat directive s-a înapoiat la București unde a 2-a zi trebuia să conducă Dej un comando.

La Uzinele Malaxa izbucnise scandal din cauza Comitetului instalat de comunisti care săvârșiseră mari abuzuri sub camaradul-tovarăș Vasile Mauriciu devenit presedintele neales al comitetului de fabrică. Comitetul își acorda prime copioase, la salarizare erau favorizate "instrumentele" lor, muncitorii erau forțați și terorizați să iasă la manifestații, au epurat după bunul lor plac, făceau afaceri cu aprovizionarea cantinei și multe alte nereguli descoperite ce au dus la convocarea alegerilor unui comitet pe 19-02-1945.

Pentru că stia, ce stia, Gheorghiu-Dej vroia să fie în București.

Presedintele impus, acel Mauriciu a deschis sedința și a rugat să se înscrie la cuvânt cine are ceva de spus. Dl. Mărculescu a cerut în numele a 3.600 muncitori, care se declară nemulțumiți de actualul comitet sindical, să se facă alegeri libere, în secret. Mărculescu a fost împins de pe scenă de Mauriciu și bătut până la sânge. Multimea a năvălit pe scenă și a forțat comitetul să părăsească sala. Cei circa 4500 muncitori s-au pregătit de votare fiind în sală și un magistrat care a sigilat urna. Totul intrase în ordine. Mauriciu cu cei din comitet au încercat să plece și la poartă, la perchezitie s'a găsit un revolver asupra fostului presdinte. Până la 9,30 seara votaseră circa 1.500 persoane când s'a sigilat urna și depus la comandamentul militar al uzinei, pentru a se continua dimineața următoare cu celelalte schimburi.

Dar a doua zi dimineata, în timp ce schimbul de noapte astepta procurorul pentru continuarea votării, la poartă au sosit trei domni străini care doreau să intre și au fost opritți. Între ei era dl. Pătrascu, președintele Comitetului sindical CFR. Au mai sosit două autoturisme cu persoane și, cu ziarul Scântiea, care au fost oprite de asemenea. Dar aceștia au forțat poarta, au sechestrat portarul și au dat buzna în fabrică.

Au fost opritți de muncitorii care așteptau să voteze.

În acest timp au mai sosit 5 camioane cu muncitori, se pare de la CFR și STB (tramvaie) și au trecut la ofensivă brutalizând pe muncitori și pe functionari, după indicațiile vechiului comitet.

Muncitorii din ateliere opresc lucru și vin în ajutor reușind să dea afară pe impostori. Sunt răniți de ambele părți.

Între timp sosesc alte grupuri străine de muncitori conduse de Mauriciu Vasile care ^{case}trage cu pistolul, alături de ceilalți, în muncitorii de la Malaxa se apărau. Au fost răniți și morți.

C. F. Ristii văzând că nu pot pătrunde au format un grup de 12 trăgători, înarmați cu pistoale mitralieră, care au format un front și trăgând focuri de armă au înaintat spre pavilion, în timp ce la poarta nr. 2, un alt grup înarmat a pătruns înaintând cu ajutorul automatelor spre același obiectiv.

Au fost arestați dintre functionari doi colonei, Niculescu și Negruzzi, plus Preda, Scarlat, Gheorghiu, G. Stăncălie; Nicolau etc.

Pe la 11 Jumătate a sosit ministru Gheorghiu Dej care a declarat reinstalat vechiul comitet abuziv și ilegal.....

După 15 Martie 1945 mulți muncitori de la Malaxa vor fi arestați și duși în lagărul de la Caracal.

Aceasta era o demonstrație prin care FND vroia să vină la putere, cât mai repede. Iar rănirea lui Gheorghe Apostol nu poate fi pusă decât în sarcina atacatorilor străini de uzună care erau singurii înarmați.

Cunoșcând perfidia rusească, pe lângă fărâdelegile întreprinse în țară asistăm și pe front la acțiuni ce urmăreau să distragă atenția în vederea adjudecării teritoriului ocupat. Astfel, generalul Gh. Avramescu după ce fusese destituit pe 9 Ianuarie de la comanda Armatei a 4-a, a fost rechemat la aceiași comandă pe 19 Feb. 1945 pentru că pe 3 Martie să-l ridice cu toată familia și antura (Avramescu) (din muntii Tatra) și să-l facă dispărut, pe el, într'un "bombardament" în Ungaria. După 3 zile, maresalul Malinovșchi venit cu Vărsinșchi la instalarea guvernului Groza, i-a spus Regelui că a prins pe neamțul A. Schmidt și pe românul C. Stoicănescu care ca agenți încercau să completeze pregătind o lovitură de stat.

În timpul grevei regala (Aug. 1945), generalul Susaicev spusese reprezentatorilor SUA (Schuyler) și Angliei (Stevenson) din Comisia Aliată de Control, că guvernul Groza fusese impus la cererea maresalului R. I. Malinovșchi, care se temea de tulburări în spatele frontului.

Pe fundalul acestei înscenări politice comuniste regizată de U. R. S. S., pe 21 Feb. 1945 are loc sedința Consiliului de Miniștri în care, din însărcinarea FND-ului, viceprim-ministru Petru Groza acuză pe Generalul Nicolae Rădescu pentru desființarea Subsecretariatelor de Stat de la Interne: "... Noi denunțăm acordul și cerem domnului președinte al Consiliului de Miniștri, care a constituit acest Guvern în baza unui acord cu partidele liberal, național-tărănist și F. N. D., să prezinte demisia Cabinetului..."

Bine înțeles Primul ministru n-a demisionat și nici nu s-au mai putut ține sedințe ale Consiliului de Miniștri fiindcă reprezentanții FND-ului, n-au mai venit.

Consiliul FND hotărâse răsturnarea guvernului cât mai repede și pe ori ce cale și în același timp cu Comisia Aliată de Control iar Gheorghiu-Dej le preciza că în curând "se vor produce lucruri deosebit de importante..."

În timp ce reprezentantul american și cel englez în Comisia Aliată de Control cereau colegului lor rus să colaboreze "pentru evitarea unui război civil în România" acesta promitea "să studieze propunere..." Dar a doua zi, pe 22 Feb. generalul Vinogradov da ordin Primului Ministru; Generalului N. Rădescu să pregătească cazarea a două divizii sovietice care vor sosi între 1-10 Martie și vor staționa la București, Giurgiu, Craiova, Arad și Sibiu

Concomitent Consiliul FND publica un Apel către armată ca "să se alăture demonstranților opoziției organizate de FND, luptei în-
tregului popor pentru instalarea unui guvern democrat."

Generalul Cortland Schuyler comunica Statului Major Aliat că "Scena este acum favorabilă pentru o lovitură de Stat a elementelor F.N.D. sprijinite de generalul Vinogradov.", iar de la Londra se comunica "admiterea întru totul a predominării intereselor Guvernului sovietic în România..."

MĂSURI DE APĂRARE A INSTITUTIILOR

Căpitanul Alexandru Teodorescu, șeful Serviciului de informații al Comandamentului Militar al Capitalei l-a informat pe generalul Iosif Teodorescu (Comandantul General al Teritoriului) despre manifestatia din 24 Feb. 1945 care ar putea degenera în incidente... Generalul s'a consultat cu col. Vasiliu (șeful de Stat Major) și cu col. Dan Pascu (magistrat cu atribuțiuni pe lângă Curtea Martială a Comandamentului) și le-a cerut să ia legături cu comandantii de unități din București și cu procurorii militari pentru a se asigura paza institutiilor în cazul în care manifestanții ar fi încercat să le ocupe. În mod special s'a accentuat ca la Ministerul de Interne, unde se afla și Generalul Nicolae Rădescu (Primul ministru) și s'a dispus să se asigure armamentul și munitia necesară, confecționându-se placarde cu inscripția "OPRITI".

Le-a dat ordin verbal și scris ca în cazul când vor depăși manifestanții placardele, să se deschidă focul, prima dată în sus trăgându-se salve de intimidare, după care, în caz că nu se vor opri, să se tragă asupra lor."

Pe 22 Feb. Generalul Iosif Teodorescu a prezidat o conferință cu toți comandantii unităților din București, cărora le-a ordonat: să respecte prevederile regulamentare ale Regulamentului Serviciului de Garnizoană, care prevede măsuri ce trebuiesc luate împotriva manifestatilor de acest gen".

Pe 23 Feb. 1945. când vine la Minister Generalul Rădescu găsește pe birou cheile de la cabinetul lui Teohari Georgescu care deși demis continua să vină și să dea ordine de neexecutarea dispozițiilor Primului Ministru.

Tot în această zi se duce la Rege și Lucretiu Pătrășcanu care îi cere înlocuirea lui Rădescu. Regele i-a răspuns: "Ori ce doriți, numai un război civil nu. Dati-mi formula guvernului", la care Pătrășcanu a răspuns: "Formula guvernului v-am dat-o, ea este, Frontul National Democrat", și a completat că războiul civil deja a început.

De data aceasta Pătrășcanu nu mintea, faptul era confirmat și de Misiunea Militară Americană care aflase că în aceea zi de 23 Feb. sosise din URSS, cunoscutul terorist Bogdenko însoțit de 80 teroriști și fuseseră instalați în str. N. Filipescu. Aceștia aveau misi-

unea ca prin asasinat si disparitii de persoane române sau ruse să creeze o atmosferă de incertitudine, care să conducă la interventia directă a politiei si armatei ruse în aparatul de stat românesc. Această grupă primea indicatii de la: Ana Pauker, Lia Orstein, maior Donce, Luca, Agiu si Horvat.

VOI VRETI CA LA NOI

iar

NOI VREM CA LA VOI

Aceste cuvinte au fost spuse de un ofiter sovietic în biroul fabricii de pâine "Herdan" unde era detasat ca observator în timp ce muncitorii erau scosi să se încoloneze pentru a merge la manifestatia din Piata Națiunii convocată de FND. Desi nu erau multi în biroul unde a spus aceste cuvinte, ele au ajuns foarte repede acolo unde trebuiau, prin "unelă" românești si ofiterul n'a mai apărut.

Dimineata de 24 Februarie era apăsătoare. Tramvaiele circulau acoperite de afise mari prin care se cerea: Moartea lui Rădescu, Moartea lui Maniu, Jos Guvernul Rădescu, Vrem Guvern F.N.D., Cerem arestarea lui Rădescu, Trăiască URSS... si altele în același gen.

În tot cursul diminetii s'au distribuit muncitorilor sindicaliști, de cadrele de nădejde din conducerea Confederatiei, 45.000 arme de proveniență sovietică, fiecare cu o rezervă de 200 cartușe.

De la Fabrica de pâine "Sănătatea" s'a primit informatia că au fost distribuite arme muncitorilor, de către organele NKVD, cu recomandarea să nu fie folosite decât la ordin.

SITUATIA LA MINISTERUL DE INTERNE

Generalul Nicolae Rădescu care se găsea în Minister bolnav a chemat șefa de cabinet si i-a spus să suspende toate audientele.

La minister se mai găsea prezent, ca de obicei Radu Ionescu (șeful Serviciului Secret), functionarii din serviciile respective si garda afectată Ministerului formată din jandarmi, care era "supervizată de locot. magistrat Florea OLTEANU care va fi omul "cheie" în această zi pe care a constituit-o cu devotament si onoare.

Desfășurarea evenimentelor le va consemna în Procesul Verbal din care nu se va schimba o "iotă" si pe care Dinu Giurescu la Arhivele Nationale, Washington D.C. 871.00/3-1345 tradus în engleză, *raport*.

La 10,30 lt. F. Olteanu a raportat colonelului Ion Rădulescu (comandantul regimentului Special de Jandarmi care avea în subordine, atunci, la minister trei căpitani de companie ci circa 100 jandarmi) obiectul pentru care era venit si atentia în caz de necesitate să nu se tragă decât în prezenta lui si după ce va discuta cu cei ce ar încerca să forțeze, respectându-se ordinele. Si atunci să se tragă după prevenire, numai în aer.

De retinut mai trebuie să avem în vedere că în această zi se sărbătorea Ziua Armatei Sovietice în onoarea căreia se oferise un "Dejun la Cercul Militar".

Prin oras se observau circulând tancuri sovietice...

Pe la 11 si ceva Gheorghiu Dej dă telefon la Cabinet încercând să vorbească cu primul ministru.

I se răspunde că nu se poate, este bolnav si de câteva zile locuiește în minister iar medicul fi interzice orice deplasare. Trebuie să vină la prânzul de la Cercul Militar. Din păcate nu va putea veni, ia răspuns Adriana Georgescu. În replică Dej spune:

-Nu mă interesează. Trebuie să vină la dejun.

I-a scuzat pe general si i-a închis telefonul....

Nu trece mult si intră în birou Petru Groza, cu bastonul în mâ-

nă si surăzător spune:

-Trec să iau pe primul-ministru pentru dejunul de la Cercul Militar.Cum se îmbracă? Militar sau civil?

-În haină de casă.E bolnav.

-Nu-i pe moarte,sper? spune zâmbind.

- O simplă gripă.

-Trebuie neapărat să-l văd.

Si după insistențe,plecă cu bastonul,trântind usa.

.....
După plecare,Radu Ionescu îi spune Adrianiei Georgescu:Comunistii au primit ordin să atace Ministerul de Interne astăzi.Si adaugă: Te-ai întrebat de ce dejun si nu cină? Si Radu Ionescu continuă:

Au ordin să atace imediat.Imediat,adică la câteva ore după dejun.Evident că era mai bine pentru ei ca generalul să nu fie la Interne în momentul acela.Ceea ce explică deplasarea lui Petru Groza în persoană."

Colonelul care asigură legătura dintre Guvern si Comisia Aliată de Control întreabă si el la telefon dacă a plecat generalul.

În timp ce coloanele de muncitorești mărșăluiesc spre Piața Națiunii,la Cercul Militar se grăbesc să termine sampania...și tovarășii se îndreaptă după aceia să "discute" cu muncitorii.După organizatorii răzmeritei,ar fi fost o jumătate de milion,dar după datele Prefecturii Politiei Capitalei au participat 30.000 persoane la care s-au mai adăugat 40 camioane cu fenedisti veniti de pe Valea Prahovei,cca 150 membrii ai Apărării Patriotice din Dâmbovită,alti vreo 100 muncitori de la Arsenalul din Târgoviste,ceva țărani din jurul Capitalei,care ca să se încălzească strigau:Jos Rădescu,Jos Maniu,Jos fascistii,moarte lor...

În sfârșit pe la ora 15 au venit o parte dintre organizatori si mitingul a fost deschis de Dumitru Bagdasar si un Popovici din partea Tineretului progresist.Au continuat la cuvânt Anton Alexandrescu,preotul Mosoaia,un prahovean,un țăran,un ostas si a încheiat Teohari Georgescu cu o ură dementială pentru distrugerea tuturor reactionarilor acoperiti de Rădescu,să nu mai aștepte alegerile,că vor veni 2 milioane de țărani din Moldova,pentru a-l îndepărta...Le-a spus manifestantilor să nu mai aștepte să vină Națiunile Unite să-l ia de guler pe Rădescu,ci să pornească ei acțiunea de a-l răsturna. Si s-a dat comabda spre Palatul Regal.

Ajunsi în Piața Palatului au început să se maseze spre Athénée Palace unde era o plarformă a ITB-ului de pe care se vorbea si în acelas timp era ferită de tirul ce avea loc între biserica Kretulescu si Ministerul de Interne.

Din coloana care a trecut pe lângă Palatul Telefoanelor a sărit în telefoane si spărgând geamul un anuma Alfred Moisescu l-a înjunghiat cu cutitul pe caporalul Marian Dumitru,santină în post. A fost arestat de români predat unei patrule NKVD care "în-tâmplător" era pe acolo si care l-a eliberat imediat.

Procurorul Florea Olteanu ,care era numai ochi si urechi, a văzut coloana care venea de pe Calea Victoriei si că în jurul statuii Regelui Carol ar fi fost o învâlmăseală,dar lucrurile s-au linistit.Se ajunsese cu coloana până spre Ateneu. În jurul orei 17 Piata era ocupată si între Kretulescu si Ministerul de Interne.

Spre 17,30,din Blocul Ilfov s'a tras cu automate în Minister. Din mijlocul manifestantilor,"presupunând" că au tras ostasii s'a răspuns cu focuri de armă tot spre minister.

Tot din blocul Ilfov gloantele pătrunseseră în cabinetul Primului ministru si se înfig în perete. Au fost sparte si geamurile Cabinetului fostului Subsecretar de Stat. Lumea aleargă spre biroul generalului...Telefoanele sună mereu...Directorul de cabinet si Sefa de Cabinet culcati pe podea nu reusesc să facă față apelurilor venite din provincie...Aici Craiova:Prefectura este atacată.. Prefectura din Focsani vă anunță că se trage asupra noastră...

Generalul ordonă,toată lumea la pământ...au mai fost sparte două ferestre...Telefonul sună neîntrerupt...Aici este Brăila,suntem atacati...De la Roman vă anunțăm că suntem atacati...

Comandantul Corpului de gardă anunță,domnule General echipe de șoc încearcă să ia cu asalt intrarea din strada Wilson.

Ordon gărzii să nu se tragă...la foarte scurt timp o detonătură ia încremenit pe toti...

Seful de cabinet militar cu sufletul la "gură" raportează...armele au fost încărcate cu gloante oarbe,domnule general...

Un om lesină în birou...doctorul vine...criză cardiacă...e înțins pe două scaune....

Ce se întâmplase?

Lumea a început să fugă prin Wilson si câțiva au forțat să intre în Minister.Soldatii au tras în aer si i-au alungat.

Dar,aproape în același timp din Boteanu se trage în soldatii de gardă...urmele gloantelor se văd pe pereti...un glont a ajuns până la Ministerul aerului si marinei unde a rănit o persoană la mână,asa cum se va vedea si din procesul verbal atasat Raportului.

Datorită eșecului încercării din Wilson si a împuscăturilor repetate din Boteanu,manifestanții s-au răspândit în debandadă,Mai rămaseseră circa 1000 care s-au adunat si au forțat portile din față care erau barate si aveau pus si lacăt.Au reușit să intre în curte îndreptându-se către clădirea Ministerului,dépășind si plăcile semnalizatoare cu "OPRITI,cine trece de acest punct va fi împuscat fără somatie".

Ignorând semnalizarea,grupul atacator a înaintat strigând si amenințând pe soldatii care erau în post.

Procurorul Florea Olteanu declara că a încercat să vorbească cu unul din delegați sau chiar cu Lucretiu Pătrăscanu care era pe acolo,dar n-a fost posibil.

Capitanul Alexandru Teodorescu potrivit ordinelor a tras o salvă în aer ca să-i sperie pe derbedeii intrati în curte.

Unii din demonstranții s-au retras si au sfătuit si pe alții să se retragă si să nu mai forțeze intrarea în Minister.

Magistratul Florea Olteanu a mers la ei,în fata cordonului de ostasi si a vorbit cu doi dintre "sefi" sfătuindu-i să-i scoată afară si să vorbească linistiti,ca să se poată înțelege.Dar n'a reușit ,erau vreo 30 de metri întrati în curte.

Procurorul a cerut asistenta maiorulu Traian Georgescu(comandantul gărzii de la Minister) care a încercat cu binisorul si cu un cordon de ostasi ca să-i scoata afara,fara sa reușeasca.